

ЗВУК И РЕЧ

70 година Музиколошког института САНУ

Програм прославе

Музиколошки институт САНУ
Београд, 2018.

САДРЖАЈ

Реч директорке	7
Музиколошки институт САНУ	8
Петар Коњовић, оснивач Музиколошког института САНУ	10
СВЕЧАНА АКАДЕМИЈА Београд, Српска академија наука и уметности, Свечана сала 3. децембар 2018. године у 12 часова	11
ФОРУМ МУЗИКОЛОШКОГ ИНСТИТУТА САНУ Циклус МЛАДИ ИСТРАЖИВАЧИ Београд, Српска академија наука и уметности, 12:00 часова септембар – октобар 2018.	
Марија Маглов <i>О чему говоримо када говоримо о медију/медијима у музикологији?</i> 17. септембар 2018.	15
Моника Новаковић <i>Silentium est aurum: тишина у филму на примеру филмова Le Samourai (1967), Goya's Ghosts (2006), The Artist (2011) и Acts of Vengeance (2017)</i> 24. септембар 2018.	16
Милош Браловић <i>Умерени модернизам: од значења појма до уодношавања друштвених појава и композиторских поетика</i> 1. октобар 2018.	17

Музиколошки институт
Српске академије наука и уметности

ФОРУМ МУЗИКОЛОШКОГ ИНСТИТУТА САНУ
Циклус **МЛАДИ ИСТРАЖИВАЧИ**

17. септембар – 29. октобар 2018.
Српска академија наука и уметности
Сала 2, први спрат

Моника Новаковић

Silentium est aurum: тишина у филму на примеру филмова *Le Samourai* (1967), *Goya's Ghosts* (2006), *The Artist* (2011) и *Acts of Vengeance* (2017)

Схватање тишине у седмој уметности отвара многа питања. Филм *Самурај* (*Le Samourai*, 1967) Жан-Пјера Мелвила (Jean-Pierre Melville) остварење је које је утемељило пут новом схватању тишине у филму. *Гојине утваре* (*Goya's Ghosts*, 2006) Милоша Формана носе са собом илустрацију губитка чула слуха. С друге стране, *Уметник* (*The Artist*, 2011) Мишела Азанавичуса (Michel Hazanavicius) показује наглу трансформацију, то јест резигнацију једног лика пред захтевима технолошке промене. Четврти филм, *Чинови освете* (*Acts of Vengeance*, 2017) Ајзака Флорентина (Isaac Florentine) доноси и поглед на тишину у виду завета ћутања који главни лик практикује све док не освети смрт своје супруге и кћерке. Ова четири филмска остварења навела су ме да промислим како се тишина третира у тим контекстима, који типови тишине долазе у обзир када је реч о режирању и какво јој се место даје у филму. Такође је ту и питање једнаког третмана тишине и звука у филму, или пак, с друге стране, маргинализације тишине у односу на звук. Поред трагања за одговорима на ова питања, путем анализе ових филмова, сагледава се и однос редитеља према тишини као једном од могућих редитељских решења.

Моника Новаковић је истраживач-приправник у Музиколошком институту САНУ и студенткиња докторских студија музикологије на Факултету музичке уметности у Београду. Завршила је основне академске студије, потом и мастер академске студије музикологије на Факултету музичке уметности Универзитета уметности у Београду, одбраном рада *Цео свет (музике) је позорница: ремедијализација музике за позориште Зорана Ерића*. Од 2012. године била је члан Академског хора *Collegium musicum*. Добитница је награде из фонда „Властимир Перичић“ за најбољег дипломираног студента на студијском програму за музикологију у академској години 2016/17. Фокус њеног професионалног интересовања усмерен је ка истраживању примењене музике – како филмске, тако и позоришне, најпре у домену националне историје музике, потом и опште историје музике.